

Un «gentleman» que ven moda

Loewe, la primera firma espanyola en fabricació i comercialització d'objectes de pell i accessoris, exhibeix uns senyals d'identitat que no es poden passar per alt: 7.500 milions de pessetes en facturació anual, 950 treballadors i 45 tendes obertes arreu del món. Els productes Loewe, presents al mercat de fa més de cent anys, més que una marca constitueixen un estil, una forma particular d'entendre la moda. El dissenyador José Pérez Rozas fou el primer que començà amb aquesta tasca. Després, han passat per la casa Armani, Karl Lagerfeld, Laura Beioti, Andrea Fisher i Guido Pascual.

«Loewe, Loewe... Jo diria que la nostra principal característica rau en l'esforç per fer un producte clàssic amb una intensa necessitat de disseny. El nostre treball és, en aquest sentit, dinàmic, però moderat en els seus plantejaments».

Qui parla així és Enrique Loewe, nét del fundador de l'empresa, petit accionista de la marca, amb un dos per cent de les accions, i segurament el seu millor relacions públiques. A través seu, perfecta encarnació del «gentleman», Loewe dóna a conèixer les seues col·leccions i entronca directament amb els principals clients de les seues tendes: les classes benestants de tot l'estat.

—¿Quin balanç fa vostè de la reprivatització de Loewe?

—No voldria que pensara que sóc diplomàtic, però, en realitat, allò més remarcable de la reprivatització és la nova política comercial que ha mamprès l'empresa. Això es tradueix en l'obertura d'un nou concepte de tenda i la inauguració d'espais dedicats a l'home.

—¿Com es distribueixen actualment les accions de l'empresa?

—La majoria de les accions estan bastant repartides. El 60 per cent pertanyen a accionistes espanyols i la res-

Fer moda no és fàcil. Fer-la bé i tenir èxit encara ho és més. Loewe, una firma centenària, ha demostrat que això és possible combinant una certa dosi de classicisme amb una intensa voluntat de disseny. A hores d'ara prepara l'obertura de noves tendes a Barcelona i Las Palmas i projectar-se a Europa i Amèrica.

A. Robles

En Loewe el més important és l'equip humà.

ta, un 40, està controlat per estrangers.

—¿Quantes tendes té obertes Loewe?

—Amb la que hem obert fa poc a València, en són disset. Està previst inaugurar-ne una nova a Barcelona cap a la tardor i una altra a Las Palmas. Fora de l'estat en tenim vint-i-vuit i el projecte d'obrir-ne setze més abans del 92 a les principals ciutats europees i nord-americanes.

—¿Quins són els millors punts de venda de l'empresa a l'estranger?

—Sense cap mena de dubte, el Japó. Si parlem de xifres, puc assegurar-li que tota la part d'Àsia representa el 60 per cent de les vendes Loewe a l'estranger. El Regne Unit, per exemple, té a Londres —en Bond Street— una de les tendes Loewe amb més tradició.

—Tradicionalment es comenta que l'estil de venda de la marca que representa és especial. ¿En què es basa?

—En un tot que inclou des de la col·locació dels nostres productes als aparadors fins al disseny de l'envàs amb què els empaquetem, passant per una selecció del personal que atén la clientela. Cap dels punts que li he dit no poden separar-se.

—¿Qui conforma l'equip de disseny de Loewe?

—El componen vint-i-cinc persones. Hi ha un coordinador, que sóc jo, i cinc caps de producte. Cada cap de producte es fa càrrec d'alguna d'aquestes àrees: roba d'home, prêt-à-porter de dona, accessoris, pell i regals. Estrictament dissenyant treballen set persones, les quals funcionen com a equip. Per a nosaltres, que fabriquem productes distints, és molt important que totes les col·leccions respiren el mateix llenguatge i obeesquen la mateixa filosofia.

—¿Qui creà aquesta filosofia?

—El concepte Loewe, al meu entendre, fou creat per un dissenyador mític per aquesta casa. Un home que si haguera viscut a París hauria pogut convertir-se en un dels noms més importants de la història de la moda. M'estic referint a José Pérez de Rozas. En aquests moments tenim quatre dissenyadors espanyols que porten bastant bé la part d'home. La roba de dona és més difícil i, per ara, encara no hem trobat en tot l'estat una persona amb la qual ens hàgem pogut entendre.

—¿No sembla tenir massa bon concepte del «made in Spain»?

—Més que un bon concepte de l'actual disseny espanyol el que tinc és una gran esperança, una certa expectativa. Crec sincerament que fa falta una generació de dissenyadors que estiguen més interessats per buscar el perquè de

les seues col·leccions en la nostra pròpia cultura que no atents a tot el que es fa fora. Amb això no dic que s'haja de fer un disseny antropològic però sí un disseny més nostre i més tancat a les tendències elaborades per altres països.

—*Senyor Loewe, ¿quin és el secret de la pell?*

—Aquesta pregunta hauria de fer-la als magnífics adobadors que encara existeixen a Espanya. Ells tenen el secret de la pell en les seues mans. Dissenyadors com Armani o Montana vénen ací a donar-los feina i són evidents els motius per què ho fan. Els materials amb els quals treballen, ants i napes, els compren també pràcticament tots ací. No passa això amb la nostra producció de confecció, on ens veiem obligats a importar la major part dels teixits. □

no en un sac buit. Benet Nemesio es considera amb prou de suport, i a més no ha convocat sessió extraordinària en el temps que havia estat sol·licitada.

Es pensa que aquesta política del retard podria ser un calc de la manera de fer *florentina* del costum polític valencià consistent a deixar florir les coses, amb el pas del temps, que al capdavall és qui sol madurar-les.

El mateix president pensa fer jugar la dilació en el seu favor i recollir el suport de més grups polítics i de pressió social millor, com a prova de l'arbitrarietat efectuada pel PSOE amb la pretesa revocació. De fet, tot l'espectre polític valencià de centre-dreta es mobilitza al dia següent d'haver conegut la notícia per considerar que es tractava no sols d'una arbitrarietat sinó d'una venjança que demostra com el PSOE en aquest país no sap perdre.

EL PRESIDENT DE LA CAIXA DE TORRENT NO CONVOCA EL CONSELL EXTRAORDINARI

Un respir per al PSOE

L'actual president del consell d'administració de Caixa Torrent, l'advocat Benet Nemesio Casabán, ha bandejat la convocatòria realitzada per Víctor Fuentes i vuit consellers més que proposaven la celebració d'un consell extraordinari per tal de revocar-lo en el càrrec poques setmanes després d'haver estat elegit.

Miquel Casanova

El PSOE ha reaccionat en aquesta ocasió tard i malament, davant l'elecció de Benet Nemesio com a president del consell d'administració de la Caixa d'Estalvis de Torrent, en voler revocar-lo a les poques setmanes d'haver estat triat per al càrrec.

No sols ha rebut les crítiques de la resta de formacions polítiques de tot l'espectre valencià, sinó que, a més, d'entre els seus militants, que acusen «la fontaneria» de no haver estat eficients a l'hora de conèixer una possible estratègia per part d'altres consellers o vessants socio-polítics de l'entramat de la comarca representades al mateix consell.

Sembla mentida que Ximo Planells, segon de llista en la candidatura de Víctor Fuentes i virtual *fontaner* i estratègia que hauria d'haver possibilitat l'assumpció del professor Fuentes a la presidència, no haguera preparat tot un dossier sobre les característiques més importants, els trets més rellevants i les possibles interconnexions i anco-

ratges dels consellers que es preveia que possibilitarien la presidència al PSOE.

Precisament aquesta manca d'informació li ha estat retreta al secretari virtual del president *in pectore*, el dia 8 de març, que mai no arribà a ser-ho setze dies després.

En via morta

De moment, la proposta per a una revocació del president ha caigut si més

Més aviat recular

Malgrat que des de molts cantons s'aconsella una reculada digna, la inèrcia engegada amb aquesta acció venjativa precipita els fets i encara que es vulga no queda més camí que aconseguir un major suport per part dels consellers, en cas de convocar-se la sessió extraordinària, o dimitir en cas contrari.

De moment, els treballadors i els consellers no designats pels ajuntaments tenen una idea ben clara: seguir fent costat a Benet Nemesio, però el problema es planteja quan admitem la possibilitat que alguns consellers puguin estar pressionats des del partit majoritari a la comarca de l'Horta.

Tot i que es fan traveses sobre el possible resultat, res no es coneixerà fins després d'haver-se convocat i celebrat el consell extraordinari, i molt ens fa pensar que el congrés de país del partit socialista pot tenir també un paper important en tot aquest assumpte. □

La Caixa de Torrent, batalla perduda pel PSOE.